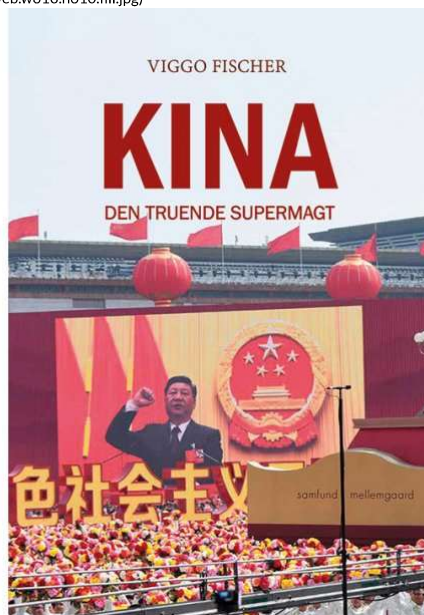

Kina - Den truende supermagt

(https://www.krigsvidenskab.dk/application/files/6816/1192/1547/Kina---den-truende-supermagt_web.w610.h610.fill.jpg)

(https://www.krigsvidenskab.dk/application/files/6816/1192/1547/Kina---den-truende-supermagt_web.w610.h610.fill.jpg)

()

Titel: Kina. Den truende supermagt

Forfatter: Viggo Fischer

Forlag: Mellelgaard

År: 2020

Sider: 280 sider; Illustreret

Vejl. pris: 260,- kr.

Anmelder: Simon Papousek

Rating: 3

Den tidligere danske konservative folketingspolitiker samt tilknyttet FN og Den danske Afghanistankomité, Viggo Fischer, har skrevet bogen "Kina - Den truende supermagt" som udkom i april måned dette år. På samme tid som Corona-virusen for en stund gjorde sit indtog i Danmark, og lukkede landet ned. Det var, som bekendt, et madmarked i Kina, der blev mistænkt for at være udspringspunkt for virusen, og endnu engang blev Kina midtpunkt for international opmærksomhed. Det gængse image som digital markedsplads, en tromlende økonomi, tvivlsom demokratiopfattelse og generelle lukkethed, blev nu suppleret med sygdom og pandemi som endnu et synonym på det store land øst på. Bogen kunne næsten ikke komme på et mere belejligt tidspunkt.

"Kina. Den truende supermagt" tager udgangspunkt i de demokrati- og menneskerettighedsbevægelser, der eksisterer i Kina, samt disses betingelser for at udbrede sine ideer og tanker til den kinesiske befolkning. Lad det være sagt med det samme: Bogen ser ikke optimistisk på muligheden for, at Kina nogensinde vil kunne acceptere eller anerkende, at der udbredes anden politisk ideologi eller tænkning end den herskende kommunisme. Viggo Fischer skriver i sin indledning, at han med bogen har til hensigt at fremstille en kronologi over demokratibevægelsernes udvikling fra 1989 og derudfra tage en vurdering af, hvor Kina er på vej hen desangående. Og som han skriver: "Denne bog er ikke antikinesisk. [-] Den kritiske vinkel drejer sig om det kommunistiske magtapparat" (s. 13). Lidt senere kommer Fischer ind på, at spørgsmålet om hvor Kina er på vej hen, er vanskeligt at svare på, og at denne bog blot er et bidrag til en analyse (s. 16). Svaret på hvorfor Kina er en truende supermagt berører bogen kun ganske lidt, og derfor bliver det til tider en smule uklart, hvad Fischers hensigt med bogen egentlig er.

Ud over sin egenskab som rammesætning for bogen, fremstilles udviklingen fra Mao's magtovertagelse i 1949, og den efterfølgende flirt med både øst og vest under Deng Xiaoping's styre, kortfattet og med godt overblik. Herpå foretages et spring frem i tid, hvor protesterne på Den Himmelske Freds Plads i 1989 bliver taget under behandling. Dette bliver brugt som den naturlige trædesten til, hvorledes demokratibevægelserne fungerer i Kina, dets historie, hvilke betingelser de er underlagt, og hvordan styret behandler disse bevægelser. Dernæst følger et kapitel om religiøse bevægelser, efterfulgt af Tibet, Taiwan og Hongkong. Og endeligt kapitler om Kinas udenrigspolitik og censurering af eksempelvis sociale medier. Kapitlerne er godt disponeret med sans for det historiske og det aktuelle, og i kombination giver de et bredt billede af landet. Forfatterens store viden og kendskab til Kina, og ikke mindst demokratibevægelserne, bliver bragt godt i spil.

Bogen er overordnet set en gennemgang af det kommunistiske Kina – dvs. styret - og hvordan dette først og fremmest undertrykker sin egen befolkning, og hvorledes det kommer til udtryk indenrigs såvel som udenrigs. Der er, med Viggo Fischer i hånden, nærmest ingen formildende omstændigheder i det kommunistiske Kina som et decideret undertrykkelsesapparat. Hvorvidt Fischer har ret i sin vurdering og gennemgang kræver en dybere indsigt i netop dette forhold, end jeg i al beskedenhed besidder, men efter læsningen er jeg ikke i tvivl om Fischers indignation over for Kinas fremfærd.

Forfatterens store erfaring i både dansk indenrigs- og udenrigspolitik gennem et langt politisk virke burde komme meget mere til udtryk, end bogen umiddelbart giver lov til. Det er ærgerligt, for det er netop hans baggrund, som skal bringes i spil i denne meget komplekse og problematiske stillingtagen, som Danmark skal tage over for Kina. Panda-diplomati og hensyntagen til officielle kinesiske besøg forekommer en smule naivt og klodset i sin håndtering, men er ikke desto mindre netop elementer i en anerkendelse af det aktuelle Kina. Her kunne det være interessant, hvis Fischer gik klarere igennem med, hvordan Danmark skulle/burde/kunne handle.

Bogen er generelt velskrevet og appellerer til den Kina-interesserede med demokratibevægelser som felt, og som et – omfangsrigt – indspark i debatten om Kinas position i verden.

